

blev begået på daværende tidspunkt, sådan at vi fremadrettet kan tilrettelægge en indsats, der virker, så vi derved når det mål, vi ønsker: en fortsat stigning i beskæftigelsen.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Det skal stadig væk ikke være tilladt at komme med historieforskning eller forvridende udtalelser fra denne talerstol. Da den socialdemokratiske regering i september 1982 gav op over for problemerne – for det var det, der var tale om – var der ikke bare et alarmerende underskud på statsfinanserne; der var tillige et meget stort underskud på betalingsbalancen over for udlandet. Det var den udgangssituation, den borgerlige regering skulle operere på baggrund af.

Når opsvinget så går i gang, fordi den borgerlige regering fik en politik igennem, der førte til et kraftigt rentefald – og der var jo ikke noget opsving i udlandet, det var ligesom nu et isoleret dansk opsving – er det klart, at så øges importen voldsomt, og så kan det ikke blive ved. For når man i forvejen har et stort underskud og det så vokser endnu mere, så er man alene af den grund nødt til at bremse op.

Det er kendsgerningen, og kendsgerningen i dag er, at Nyrup Rasmussen-regeringen har et meget stort strukturelt overskud i kraft af en meget stærk dansk konkurrenceevne, og det er helt andre gode betingelser at operere på. Det skal vi være glade for, og jeg har også en fornemmelse af, at denne regering vil prøve på at udnytte de muligheder, og det er også godt.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Som jeg nævnte i det sidste indlæg, tror jeg, at det er almindelig kendt, hvad problemerne var i 1984-86. Vi kan bruge megen tid på at gentage, hvad problemerne var, især da man fik det opsving, som man ikke havde styr på, fordi man ikke havde sat den uddannelse i gang, der var behov for. Man fik en række sammenhængende problemer på arbejdsmarkedet, og det betød for 1982, at opsparingen faldt, og at der opstod en række sammenhængende problemer; det ved hr. Frank Dahlgaard.

Det, jeg tilkendegiver, er, at vi i Socialdemokratiet ønsker at medvirke til, at udviklingen ikke gentager sig. Det er derfor, vi på alle måder har tilrettelagt en indsats med henblik på uddannelse, på jobrotation, på at få virksomhederne til at spille med, sådan at det virker.

Det var det, der manglede på daværende tidspunkt, og det er derfor, jeg roser flaskehalsredegørelsen. Den lægger op til, at der nu bliver gjort det rigtige. Det bliver man – enten man så kan lide det eller ej – også nødt til at anerkende i oppositionen.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Selvfølgelig vil oppositionen medvirke til at løse de her problemer. Opgaven er bare meget lettere denne gang, og så er der den ting, som også er en historisk kendsgerning, nemlig at den daværende borgerlige regering havde helt anderledes vanskelige parlamentariske vilkår, fordi den ikke havde flertal i Folketinget, og den havde en useriøs og desperat opposition, som ikke på samme måde som den nuværende opposition var indstillet på at løse problemerne.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Hr. Jens Peter Vernersen roser sig meget af regeringens opmærksomhed omkring uddannelse af arbejdskraft. Så bliver jeg nødt til at spørge hr. Jens Peter Vernersen, om han kan give mig en begrundelse for, hvorfor regeringen har udskudt den voksen- og efteruddannelsesreform, der blev lagt op i finanslovsaftalen, og som blev indgået med Venstre og De Konservative i forbindelse med finanslovforliget i november 1994.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil først sige til hr. Frank Dahlgaard, at opgaven er lettere. Ja, men det er den da kun blevet i kraft af, at man forsøger at håndtere opgaven; så bliver den lettere.

Det andet emne, som hr. Frank Dahlgaard berørte, om oppositionen, vil jeg tage som et tilfald om, at man fremover vil være en positiv opposition. Det synes jeg lyder fortrinligt.

Så vil jeg godt sige til fru Ulla Tørnæs: Jeg tror, det er vigtigt, når man sætter sådan en reform i gang, at den kommer godt fra start, at man får den diskuteret grundigt igennem med de parter, som skal være med til at løfte den reform, med arbejdsmarkedets parter, med de forskellige ministerier og få det tilrettelagt, så det virker fra starten.

Lad mig så sige: Jeg synes, det er rigtigt, at man har taget de skridt, man har her i 1995, for at øge uddannelseskapaletet. Som jeg også